

PRANEŠIMAS SPAUDAI Nr. 86/23

2023 m. gegužės 25 d., Liuksemburgas

Teisingumo Teismo sprendimas byloje C-290/21 | *AKM (Palydovinės televizijos kanalų paketų teikimas Austrijoje)*

Tarpvalstybinis palydovinis programų retransliavimas: transliuojančiosios valstybės principas taikomas ir palydovinės televizijos kanalų paketų teikėjui

Taigi, kai palydovinės televizijos kanalų paketų teikėjas viešo perdavimo veiksmui, kurį atliekant jis dalyvauja, turi turėti atitinkamų autorių teisių ir gretutinių teisių turėtojų leidimą, jis turi prašyti šio leidimo tik valstybėje narėje, kurioje programos signalai yra įvedami į komunikacijos grandinę, vedančią į palydovą

Ieškovė pagrindinėje byloje *Staatlich genehmigte Gesellschaft der Autoren, Komponisten und Musikverleger Reg. Gen. mbH (AKM)* yra Austrijoje įsteigta kolektyvinio autorių teisių administravimo bendrovė. Ji yra muzikos kūrinių naudojimo licencijos, suteikiančios jai teisę patikėjimo pagrindu naudotis transliavimo teisėmis Austrijos teritorijoje, turėtoja. Bendrovė *Canal+ Luxembourg Sàrl* (toliau – *Canal+*) yra Liuksemburge įsteigta televizijos operatorė, kuri Austrijoje per palydovą siūlo kelių kitose valstybėse narėse esančių transliuojančiųjų organizacijų didelės arba standartinės raiškos koduotų programų paketus.

Palydovinius programos signalus į komunikacijos grandinę (aukštynkryptė perdavimo linija) tose kitose valstybėse narėse dažniausiai įveda pačios šios organizacijos, kartais *Canal+*. Išleidžiamas signalų pluoštas, apimantis visą didelės raiškos programą ir papildomą informaciją, kaip antai garso ir subtitrų duomenis. Per palydovą „sugrąžintas“ signalų pluoštas transliavimo regione priimamas palydovinio ryšio priėmimo įrenginiais. Tuomet tas pluoštas padalijamas ir kiekviena programa tampa prieinama naudotojui galiniame įrenginyje naudojant dekoderį. *Canal+* teikiamuose palydovinės televizijos kanalų paketuose yra mokamų ir nemokamų televizijos programų. Šios programos, kitaip nei mokamos, nėra koduojamos ir Austrijos teritorijoje standartinė raiška jas gali priimti bet kuris asmuo.

Manydama, kad *Canal+* pažeidžia jos administruojamas teises, AKM pareiškė ieškinį Austrijos teismuose, juo iš esmės siekė, kad *Canal+* nutrauktų palydovinių signalų transliavimą Austrijoje ir sumokėtų kompensaciją, taip pat teigė, kad valstybėse narėse, kuriose atliekamas transliavimo arba viešo perdavimo per palydovą veiksmas, dėl tokio naudojimo nebuvo gauta leidimo ir kad ji nėra leidusi transliuoti šiuos signalus Austrijoje.

Oberster Gerichtshof (Aukščiausiasis Teismas, Austrija), kuriam buvo pateiktas kasacinis skundas dėl *Oberlandesgericht Wien* (Vienos aukštesnysis apygardos teismas, Austrija) sprendimo, kuriame pastarasis teismas, be kita ko, konstatavo, kad aptariami palydovinės televizijos kanalų paketai pasiekia naują auditoriją, t. y. skirtingą nuo auditorijos, kuriai skirtos transliuotojų nemokamos transliacijos, nusprendė pateikti Teisingumo Teismui prejudicinį

klausimą dėl Direktyvos 93/83¹, visų pirma jos 1 straipsnio 2 dalies b punkto, išaiškinimo. Pagal šią nuostatą viešas perdavimas per palydovą vyksta tik valstybėje narėje, kurioje, atsakingai transliavimo organizacijai kontroliuojant, programos signalai yra įvedami į nepertraukiamą komunikacijos grandinę, vedančią į palydovą ir žemyn, žemės link.

Teisingumo Teismo vertinimas

Teisingumo Teismas nusprendė, kad **tuo atveju, kai palydovinės televizijos kanalų paketų teikėjas viešo perdavimo per palydovą veiksmui, kurį atliekant jis dalyvauja, turi turėti atitinkamų autorių teisių ir gretutinių teisių turėtojų leidimą, šį leidimą**, kaip ir atitinkamai transliuojančiai organizacijai išduodamą leidimą, **reikia gauti tik toje valstybėje narėje, kurioje programos signalai yra įvedami į komunikacijos grandinę, vedančią į palydovą.**

Pirmiausia Teisingumo Teismas priminė, jog tam, kad būtų taikoma Direktyvos 93/83 1 straipsnio 2 dalies b punkte įtvirtinta taisyklė, tai turi būti „viešas perdavimas per palydovą“, kaip jis suprantamas pagal šio 1 straipsnio 2 dalies a ir c punktus, nes šiose nuostatose šiuo tikslu nustatytos kumuliacinės sąlygos. Taigi transliacija yra vienas „viešas perdavimas per palydovą“, jeigu ji pradedama programos signalų „įvedimu“, atliekamu „atsakingai transliavimo organizacijai kontroliuojant“, jei šie signalai įvedami „į ištisinę komunikacijos grandinę, vedančią į palydovą ir žemyn link žemės“, jei tie signalai „skirti vieša[i] pri[imti]“ ir, jeigu jie koduojami, jų iškodavimo priemonėmis „visuomenę aprūpina transliavimo organizacija arba tomis priemonėmis aprūpinama [su] jos leidimu“.

Be to, ir netiesioginė, ir tiesioginė televizijos programų transliacija, atitinkanti visas šias kumuliacines sąlygas, turi būti laikoma vienu viešu perdavimu per palydovą, taigi nedaloma. Vis dėlto tokio perdavimo nedalomumas nereiškia, kad palydovinės televizijos kanalų paketų teikėjas į šį perdavimą gali įsikišti be atitinkamų autorių teisių turėtojų leidimo.

Galiausiai tokį leidimą, be kita ko, turi gauti asmuo, kuris pradeda šį perdavimą arba įsikiša jo metu, dėl to jis tuo perdavimu saugomus kūrinius padaro pasiekiamus naujai visuomenei, t. y. tokiai, į kurią neatsižvelgė saugomų kūrinių autoriai, suteikdami leidimą kitam asmeniui. Viešą perdavimą per palydovą, kaip antai aptariamą pagrindinėje byloje, pradeda transliuojančioji organizacija, kuriai kontroliuojant ir už tai atsakant programų signalai įvedami į komunikacijos grandinę, vedančią į palydovą. Be to, neginčijama, kad taip ši organizacija padaro saugomus kūrinius prieinamus – bendrai – naujai visuomenei. Todėl ši organizacija turi gauti Direktyvos 93/83 2 straipsnyje numatytą leidimą.

Be to, Teisingumo Teismas pažymėjo: **kadangi toks viešas perdavimas per palydovą laikomas vykdomu tik toje valstybėje narėje, kurioje programos signalai yra įvedami į komunikacijos grandinę, vedančią į palydovą, transliuojančioji organizacija turi gauti leidimą tik šioje valstybėje narėje.** Vis dėlto jis nurodė, kad, siekiant autorių teisių turėtojams nustatyti tinkamą atlygį už tokį jų kūrinių perdavimą, turi būti atsižvelgta į visus atitinkamo transliavimo aspektus, pavyzdžiui, jo faktinę ir potencialią auditoriją. Remdamasis tuo jis padarė išvadą, jog, **kai dalis šios faktinės ar potencialios auditorijos yra kitose valstybėse narėse nei ta, kurioje programos signalai yra įvedami į komunikacijos grandinę, vedančią į palydovą, prireikus įvairios atitinkamos kolektyvinio administravimo bendrovės turi rasti tinkamus sprendimus, kad užtikrintų tinkamą atlygį šiems teisių turėtojams.**

Atsižvelgdamas į tai Teisingumo Teismas priminė, jog **negalima atmesti galimybės, kad vykdant viešą perdavimą per palydovą įsikiš kiti subjektai, padarydami saugomus kūrinius ir objektus prieinamus platesnei visuomenei nei atitinkamos transliuojančiosios organizacijos tikslinė visuomenė.** Tokiu atveju tai organizacijai suteiktas leidimas neapima šių subjektų įsikišimo. Taip, be kita ko, gali būti tuomet, kai subjektas išplečia asmenų, turinčių prieigą prie šio perdavimo, ratą ir taip padaro saugomus kūrinius ar objektus prieinamus naujai visuomenei.

¹ 1993 m. rugsėjo 27 d. Tarybos direktyvos 93/83/EEB dėl tam tikrų autorių teisių ir gretutinių teisių taisyklių, taikomų palydoviniam transliavimui ir kabeliniam perdavimui, koordinavimo (OL L 248, 1993, p. 15; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 17 sk., 1 t., p. 134).

Be to, Teisingumo Teismas konstatavo, jog iš **Direktyvos 93/83** 5, 14 ir 15 konstatuojamųjų dalių matyti, kad 1 straipsnio 2 dalies b punktu **siekama užtikrinti, kad bet kokiam viešam perdavimui per palydovą būtų taikomi tik valstybėje narėje, kurioje programos signalai yra įvedami į komunikacijos grandinę, vedančią į palydovą, galiojantys autorių teisių ir gretutinių teisių teisės aktai. Todėl šiam tikslui būtų prieštaraujama, jei palydovinės televizijos kanalų paketų teikėjas turėtų gauti atitinkamų autorių teisių ir gretutinių teisių turėtojų leidimą ir kitose valstybėse narėse.**

PRIMINIMAS: Prašyme priimti prejudicinį sprendimą valstybių narių teismai, nagrinėdami juose iškeltą bylą, gali pateikti Teisingumo Teismui klausimus dėl Sąjungos teisės išaiškinimo ar Sąjungos teisės akto galiojimo. Teisingumo Teismas nenagrinėja nacionalinės bylos. Remdamasis Teisingumo Teismo sprendimu šią bylą turi išspręsti nacionalinis teismas. Šis sprendimas taip pat privalomas kitiems nacionaliniams teismams, nagrinėjantiems panašias problemas.

Žiniasklaidai skirtas neoficialus dokumentas, neįpareigojantis Teisingumo Teismo.

Visas sprendimo [tekstas](#) nuo jo paskelbimo dienos prieinamas CURIA tinklalapyje.

Kontaktinis asmuo: Marta Osleja ☎ (+352) 4303 6005.

Likite su mumis!

